HE 139/2016 vp / PIENYRITYSTEN MAKSUPERUSTEINEN ALV-TILITYS

VM/VO:n vastine eduskunnan valtiovarainvaliokunnan verojaostolle toimitettuihin lausuntoihin / 18.10.2016

1. Suomen Tilintarkastajat ry:n lausunto 6.10.2016

Arvonlisäverodirektiivi / maksuperusteinen menettely symmetrisen vs. epäsymmetrisen mallin mukaisesti

Lausunnossa suositellaan säännöksiin otettavaksi maininta siitä, että yrityksiin, joilla on yhteisöhankintoja tai ostoja toisista jäsenvaltiosta, sovellettaisiin samoja sääntöjä kuin kirjanpitolain mukaan maksuperusteiseen tilinpäätökseen oikeutettuihin yhtiöihin. Perusteluina esitetään, että arvonlisäverodirektiivin 167 a artiklan mukaan vähennystä voidaan lykätä vain, jos yhtiöllä ei ole lainkaan hankintoja ulkomailta. Sellaisten yritysten osalta, joilla on pieniäkin tavara- tai palveluhankintoja toisista jäsenvaltioista, maksuperusteinen raportointi voitaisiin direktiivin perusteella mahdollistaa *vain epäsymmetrisesti*.

Lisäksi lausunnossa esitetään, että pienyritysten rahoituksellisten edellytysten parantamiseksi maksuperusteinen alv-raportointi tulisi toteuttaa epäsymmetrisen mallin mukaisesti.

HE:n mukaan maksuperusteinen arvonlisäverotus otettaisiin käyttöön pääsääntöisesti symmetrisenä. Verovelvollisen tulisi siten valitessaan maksuperusteen myynteihin soveltaa sitä myös ostoihinsa.

VO:n käsityksen mukaan arvonlisäverodirektiivi ei velvoita jäsenvaltioita toteuttamaan maksuperusteista arvonlisäverotusta epäsymmetrisen mallin mukaisesti tapauksessa, jossa yrityksellä on kotimaan myyntien ja ostojen lisäksi tavara- tai palveluhankintoja ulkomailta. Lausunnossa esitetty tulkinta siitä, että epäsymmetristä mallia tulisi soveltaa sillä perusteella, sattuuko yrityksellä olemaan yksittäisiä tai vähäisiä EU-hankintoja, on siten virheellinen.

Direktiivin 167 a artiklan ensimmäisen kohdan mukaan jäsenvaltiot voivat valinnaisen järjestelmän mukaisesti säätää, että verovelvollisen, jonka arvonlisäverosaatava syntyy yksinomaan 66 artiklan b alakohdan mukaisesti, vähennysoikeutta lykätään siihen asti, kunnes arvonlisävero tälle luovutetuista tavaroista tai suoritetuista palveluista on maksettu luovuttajalle tai suorittajalle.

Direktiivin 66 artiklan b alakohta koskee vain myynneistä suoritettavaa veroa, ei yhteisöhankinnoista tai ulkomailta tapahtuvista ostoista suoritettavaa veroa. Toisin kuin lausunnossa todetaan, direktiivin 66 artiklan toinen kohta viittaa tavaroiden yhteisömyynteihin ja -siirtoihin ja käännetyn verovelvollisuuden piiriin kuuluviin palvelumyynteihin.

VO:n käsityksen mukaan direktiivin 167 a artiklaa on tulkittava siten, että verovelvollinen, joka valitsee maksuperusteen verollisten myyntien osalta, voidaan velvoittaa soveltamaan maksuperustetta myös ostoihin. Säännöksen sanamuoto ” jonka arvonlisäverosaatava syntyy yksinomaan 66 artiklan b alakohdan mukaisesti” viittaa tilanteisiin, joissa jäsenvaltio on sille 66 artiklan b kohdassa myönnetyn harkintavallan puitteissa rajannut maksuperusteen koskemaan vain tiettyjä verovelvollisen verollisia myyntejä. HE:n mukaisessa mallissa valinnaista maksuperustetta sovellettaisiin kaikkiin verovelvollisen verollisiin myynteihin, joten tällainen rajoitus ei tule sovellettavaksi. Sen soveltaminen tilanteessa, jossa yksittäinen myynti tai hankinta aiheuttaisi tilitysjärjestelmän muutoksen, olisi säännöksen tarkoituksen vastainen, suhteeton ja käytännön kannalta ongelmallista.

Lausunnossa esitetään myös, että maksuperusteinen alv-raportointi tulisi kaikilta osin toteuttaa epäsymmetrisen mallin mukaisesti. Tältä osin VO viittaa HE:ssä tarkemmin esitettyihin perusteluihin. Lausunnossa esitetty maininta siitä, että kaikissa kannanotoissa on toivottu epäsymmetristä mallia, ei pidä paikkaansa. Kuten HE:ssäkin todetaan, muun ohessa Keskuskauppakamari ja Veronmaksajain keskusliitto ry ovat pitäneet perusteltuna symmetristä mallia. Myös Suomen Yrittäjät on pitänyt symmetristä mallia perusteltuna muun muassa pienyritysten hallinnollisen taakan helpottumiseen ja valvonnallisiin tarpeisiin liittyvistä syistä.

VO katsoo, että HE:tä ei ole aihetta lausunnon johdosta muuttaa.

2. Suomen Taloushallintoliitto ry:n / Markku Ojalan lausunto 27.9.2016 ja lausunnon täydennys 6.10.2016

Kirjanpitovelvollisuus ja maksuperusteinen tilinpäätös

Lausunnossa ja sen täydennyksessä todetaan muun ohessa, että kirjanpitolain muutoksella (1.1.2016 alkaen) liikkeen- ja ammatinharjoittajan kirjanpito- ja tilinpäätössääntely yhtenäistettiin. Yhtenäistäminen tarkoittaa mm. sitä, että kun aiemmin vain ammatinharjoittajat olivat oikeutettuja yhdenkertaiseen kirjanpitoon, nyt se sallitaan myös liikkeenharjoittajille kirjanpitolain 1 luvun 1 a §:n asettamiin rajoihin saakka. Muiden kuin liikkeen- ja ammatinharjoittajien on pidettävä kahdenkertaista kirjanpitoa. Mikrokokoluokan toimintaa harjoittava liikkeen- tai ammatinharjoittaja on vapautettu tilinpäätöksen laatimiselta. Mikäli tilinpäätösvelvollisuuden rajat ylittyvät tai liikkeen- ja ammatinharjoittaja kuitenkin laatii tilinpäätöksen vapaaehtoisesti, se on laadittava aina suoriteperustetta käyttäen. Liikkeen- ja ammatinharjoittajalle ei tällöin sallita maksuperusteista tilinpäätöstä. *Kirjanpitolaki sallii nykymuodossaan maksuperusteisen tilinpäätöksen ainoastaan mikrokokoluokan yhdistyksille ja säätiöille*. Muiden kirjanpitovelvollisten on noudatettava suoriteperustetta ja laadittava tilinpäätös sen mukaisesti.

Lausunnon täydennyksen mukaan arvonlisäverolain 137 §:n 1 momentti ja 143 §:n 1 momentti sallii maksuperusteen nykysäännöin selkeästi vain mikrokokoluokan yhdistyksille ja säätiöille. Tulkinnallisempi on se, sallivatko nämä säännökset maksuperusteen noudattamisen liikkeen- ja ammatinharjoittajille, jotka eivät ole velvollisia laatimaan ja jotka eivät myöskään aio laatia tilinpäätöstä. Lausunnossa esitetyn tulkintavaihtoehdon maksuperuste pitäisi sallia niille liikkeen- ja ammatinharjoittajille, joiden ei tarvitse tehdä tilinpäätöstä lainkaan.

HE:n mukaan sellaiset verovelvolliset, joihin ei sovelleta kirjanpitolakia, kuten yksityiset maa-, metsä- ja kalatalouden harjoittajat, tai joilla on kirjanpitolain mukaan oikeus laatia maksuperusteinen tilinpäätös, kuten yksityiset ammatin- ja liikkeenharjoittajat, voisivat nykyiseen tapaan halutessaan tilittää arvonlisäveron maksuperusteisesti liikevaihdon suuruudesta riippumatta. Koska arvonlisäverodirektiivin 167 a artiklan soveltaminen ostoihin edellyttää liikevaihtorajaa, näitä verovelvollisia ei velvoitettaisi soveltamaan maksuperustetta ostoihin.

VO toteaa, että kirjanpitolakia on muutettu 1.1.2016 alkaen edellä lausunnossa kuvatuin tavoin. Kirjanpitolain muutoksilla on vaikutusta ehdotettujen AVL 137 ja 143 §:n sanamuotoihin.

Voimassa olevan arvonlisäverolain 137 §:n tarkoituksena on ollut sallia tilikauden aikana maksuperusteinen alv-tilitys:
a) *verovelvollisille, joihin ei sovelleta kirjanpitolakia*, kuten alkutuotantoa harjoittaville luonnollisille henkilöille eli esimerkiksi yksityisille maa- ja metsätalouden harjoittajille sekä
b) *verovelvollisille*, joilla on *kirjanpitolain mukaan oikeus laatia maksuperusteinen tilinpäätös*.

Edellä mainituilla maksuperusteisen tilinpäätöksen laatimiseen oikeutetuilla toimijoilla on tarkoitettu ammatinharjoittajia. Arvonlisäverolakia koskevan hallituksen esityksen (88/1993 vp) 137 §:ää koskevien perustelujen mukaan ammatinharjoittajilla, jotka kirjanpitolain mukaan saavat pitää maksuperusteista kirjanpitoa, olisi nykyiseen tapaan oikeus tilittää vero maksuun perustuen. Säännös vastaisi LVL 60 §:ää.

Ammatin- ja liikkeenharjoittajan käsitteiden ja toiminnan välillä on eroja, mutta rajanvedot voivat olla hankalia. Tämä on tuotu esille myös kirjanpitolakia koskevassa hallituksen esityksessä (89/2015 vp) tarkemmin selostetuin tavoin. Tämän rajanvedon vaikeuteen nähden on omiaan lisäämään oikeusvarmuutta se, että kirjanpitolain muutoksen myötä liikkeenharjoittaja rinnastetaan kirjanpidollisten velvoitteidensa osalta ammatinharjoittajaan.

Maksuperusteisen tilinpäätöksen saavat kirjanpitolain muutoksen myötä laatia vain mikrokokoluokan säätiöt ja yhdistykset. Ammatin- ja liikkeenharjoittajilla ei ole velvollisuutta laatia tilinpäätöstä, mutta jos ne sellaisen laativat, sen tulee olla suoriteperusteinen. Ehdotetuilla AVL 137 ja 143 §:llä ei ole ollut tarkoitus kaventaa tai rajoittaa ammatin- ja liikkeenharjoittajille sallittua oikeutta tilittää arvonlisäverot maksuperusteisesti. Tarkoituksena on lisäksi ollut, että nämä toimijat voisivat 500 000 euron liikevaihtorajan ylityksestä huolimatta jatkaa maksuperusteen soveltamista. Tässä mielessä säännösten ehdotettu sanamuoto ei vastaa esityksen tarkoitusta ja tavoitetta.

Tilanteen ratkaisemiseksi maksuperuste pitäisi sallia mikrokokoluokan liikkeen- ja ammatinharjoittajille, joiden ei tarvitse tehdä tilinpäätöstä lainkaan. Lisäksi maksuperusteisuus tulisi sallia mikrokokoluokan liikkeen- ja ammatinharjoittajille, jotka laativat tilinpäätöksen vapaaehtoisesti, mutta saavat kirjanpitolain mukaan laatia sen vain suoriteperusteisesti. Tällöin *kaikki mikrokokoluokan liikkeen- ja ammatinharjoittajat voisivat noudattaa maksuperusteista menettelyä arvonlisäverotuksessaan* myös 1.1.2016 jälkeen. Asiantilan selkiyttämiseksi ja oikeusvarmuuden luomiseksi **VO esittää ehdotettujen pykälien sanamuotoja muutettavaksi** seuraavasti:

137 §

Verovelvollinen, jonka tilikauden liikevaihto on enintään 500 000 euroa ~~tai~~ *taikka verovelvollinen*, johon ei sovelleta kirjanpitolakia tai jolla on ~~kirjanpitolain mukaan~~ oikeus laatia maksuperusteinen tilinpäätös *tai olla laatimatta tilinpäätöstä*, saa kohdistaa myynnistä suoritettavan veron 15 §:n 1 momentin 1 kohdassa mainituissa tilanteissa sille kalenterikuukaudelle, jonka aikana myyntihinta tai sen osa on kertynyt.

Edellä 1 momentissa tarkoitettu vero kohdistetaan kuitenkin viimeistään sille kalenterikuukaudelle, jonka aikana on kulunut 12 kuukautta tavaran toimittamisesta tai palvelun suorittamisesta, ellei kyseessä ole verollisena ilmoitettua myyntiä koskeva luottotappio.

Verovelvollisuuden päättyessä kertymättä olevista 1 momentissa tarkoitetuista myyntihinnoista suoritettava vero kohdistetaan toiminnan viimeiselle kalenterikuukaudelle.

Jos 1 momentissa tarkoitettua menettelyä soveltavan verovelvollisen, joka ei ole oikeutettu laatimaan maksuperusteista tilinpäätöstä *tai olemaan laatimatta tilinpäätöstä*, tilikauden liikevaihto ylittää 500 000 euroa ja ylitys johtuu ennakoimattomasta tai yllättävästä syystä, verovelvollinen voi jatkaa menettelyn soveltamista tilikauden loppuun.

Edellä 1 ja 4 momentissa tarkoitettu tilikauden liikevaihto lasketaan 3 §:n mukaisesti.

143 §

Myynnistä suoritettavan veron kohdistamiseen 137 §:ää soveltavan verovelvollisen~~, joka ei ole oikeutettu laatimaan maksuperusteista tilinpäätöstä,~~ on kohdistettava vähennys 141 §:n 1 kohdassa tarkoitetuissa tilanteissa sille kalenterikuukaudelle, jonka aikana ostohinta tai sen osa on maksettu*, ellei 2 momentissa toisin säädetä*.

Verovelvollinen, johon ei sovelleta kirjanpitolakia tai jolla on ~~kirjanpitolain mukaan~~ oikeus laatia maksuperusteinen tilinpäätös *tai olla laatimatta tilinpäätöstä*, saa kohdistaa vähennyksen 141 §:n 1 kohdassa tarkoitetuissa tilanteissa sille kalenterikuukaudelle, jonka aikana ostohinta tai sen osa on maksettu.

Verovelvollisuuden päättyessä vähennys maksamatta olevista 1 ja 2 momentissa tarkoitetuista ostoista kohdistetaan toiminnan viimeiselle kalenterikuukaudelle.

Kun otetaan huomioon kirjanpitolain muuttuneet säännökset, edellä mainituilla 137 ja 143 §:n muotoiluilla maksuperusteiseen alv-tilitysmenettelyyn oikeutettaisiin:

- mikrokokoluokan ammatin- ja liikkeenharjoittajat (”verovelvollinen, jolla on oikeus olla laatimatta tilinpäätöstä”; tämä ilmaus kattaisi sekä tilinpäätöksen kirjanpitolain perusteella kokonaan laatimatta jättävät että vapaaehtoisesti tilinpäätöksen suoriteperusteisena laativat ammatin- ja liikkeenharjoittajat)
- mikrokokoluokan säätiöt ja yhdistykset (”verovelvollinen, jolla on oikeus laatia maksuperusteinen tilinpäätös”)
- alkutuottajat eli yksityiset maa-, metsä- ja kalatalouden harjoittajat (”verovelvollinen, johon ei sovelleta kirjanpitolakia”)
- muut kuin edellä mainitut verovelvolliset/pienyritykset, joiden liikevaihto on enintään 500 000 euroa.

Vastaavat muutokset heijastuisivat 143 §:ään.

Maksuperusteen käyttö tuloverotuksessa

Lausunnon (27.9.2016) mukaan tuloverotuksessa maksuperusteen käyttömahdollisuus on edelleen ratkaisematta.

VO toteaa, että maksuperusteisen arvonlisäveron tilitys perustuu hallitusohjelman tavoitteeseen, ja menettelyllä pyritään parantamaan pienyritysten maksuvalmiutta esityksessä tarkemmin kuvatuin tavoin. Lausunnossa tuloverotuksen osalta esitettyjä kommentteja ei tässä yhteydessä voida ottaa huomioon.

3. KHT-tilintarkastaja Eero Prepulan lausunto 27.9.2016

Pienyritykset, joille sallittaisiin maksuperusteinen arvonlisäverotus

Lausunnossa katsotaan, että maksuperusteisen arvonlisäverotuksen sallivassa säännöksessä tulisi liikevaihtorajana olla 500 000 euron sijaan 700 000 euroa, jotta raja vastaisi kirjanpitolaissa säädettyä mikroyritysten liikevaihtoperustaista kokorajaa.

HE:n mukaan maksuperusteinen arvonlisäveron tilitys voidaan arvonlisäverodirektiivin perusteella ottaa käyttöön, kun yrityksen vuotuinen liikevaihto on enintään 500 000 euroa. Kynnysarvo voi olla 2 miljoonaa euroa, mutta tämä edellyttää jäsenvaltioilta arvonlisäverokomitean kuulemista. Maksuperusteisen arvonlisäverotuksen soveltaminen liikevaihdoltaan 2 miljoonan euron yrityksiin toisi järjestelmään mukaan jo varsin isoja yrityksiä. Tällöin myös valtiontaloudelliset vaikutukset olisivat merkittävämmät.

VO toteaa, että liikevaihdoltaan 500 000 euroa alittavia yrityksiä on Suomessa 510 000 kpl ja määrä edustaa noin 90 prosenttia kaikista Suomen alv-velvollisista yrityksistä. Rajaa voidaan pitää riittävänä kattamaan olennaisen osan pienyrityksistä. Lisäksi on huomattava, että kirjanpitolaissa säädetty 700 000 euron raja on vain yksi mikrokokoluokan yrityksille ja toimijoille säädetyistä kriteereistä. VO katsoo, että tarvetta laajentaa tai nostaa rajaa on syytä tarkastella vasta sen jälkeen kun on saatu kokemuksia ehdotettavasta mallista.

Arvonlisäverolain 137 §:n 2 momentin ehdotettu sanamuoto (luottotappio)

Lausunnossa on kiinnitetty huomiota ehdotetun AVL 137 §:n 2 momentin epätarkkuuteen ja esitetään muutosta sanamuotoon. Lausunnon mukaan luottotappio, joka liittyy suoriteperusteella alle 12 kuukautta aiemmin syntyneeseen myyntiin, ei koske verollisena ilmoitettua myyntiä, koska maksuperusteisessa arvonlisäverotuksessa myynti ilmoitetaan vasta sitten, kun siitä on saatu asiakkaalta maksusuoritus.

VO katsoo, että ehdotettua AVL 137 §:n 2 momentin sanamuotoa on aihetta täsmentää seuraavasti:

137 §

- -

Edellä 1 momentissa tarkoitettu vero kohdistetaan kuitenkin viimeistään sille kalenterikuukaudelle, jonka aikana on kulunut 12 kuukautta tavaran toimittamisesta tai palvelun suorittamisesta, ellei kyseessä ole ~~verollisena ilmoitettua~~ myyntiä koskeva luottotappio.

4. Tilastokeskuksen lausunto 11.10.2016

Lausunnossa todetaan, että Tilastokeskus käyttää Verohallinnon nykyistä, suoriteperusteista arvonlisäveroaineistoa mm. suhdannetilastojen aineistolähteenä. Arvonlisäverotuksen muuttuminen maksuperusteiseksi poistaisi Tilastokeskukselta mahdollisuuden käyttää aineistoa tilastoinnissaan. Tilastokeskus toivoo, että veromuutoksen toteutustapaa harkittaisiin, ja ehdottaa, että yrityksiltä kerättäisiin verotuksen yhteydessä tieto ilmoitustavasta eli siitä, tekevätkö yritykset ilmoituksen suoriteperusteisesti vai siirtyvätkö ne maksuperusteiseen ilmoittamiseen.

HE:n mukaan verovelvollinen voisi itse päättää, milloin hän siirtyy käyttämään maksuperustetta tai alkaa uudelleen noudattaa arvonlisäverolain pääsääntöjen mukaisia menettelyjä. Verovelvollisen olisi järjestettävä kirjanpitonsa arvonlisäverolain 209 §:n mukaisesti sellaiseksi, että siitä saadaan veron määräämistä varten tarvittavat tiedot.

VO toteaa, että verovelvollisella ei ole voimassa olevan arvonlisäverolain mukaan velvollisuutta ilmoittaa esimerkiksi Verohallinnolle siitä, millä perusteella se kohdistaa myyntien ja ostojen arvonlisäverot. Tällaista velvoitetta ei ole sisällytetty myöskään lakiesitykseen. Tilastokeskuksen esittämä kysymys ei ole noussut minkään tahon toimesta esille hallituksen esityksen valmistelun aikana vaan vasta esityksen jo ollessa eduskunnassa valtiovarainvaliokunnan verojaoston käsittelyssä. VO on tässä vaiheessa pyytänyt sekä Verohallinnolta että Tilastokeskukselta kommentteja ja arvioita ehdotuksen mahdollisista toteuttamistavoista, siitä aiheutuvista hallinnollisista kustannuksista sekä aikataulutuksesta.

Tilastokeskuksen mukaan kyse on merkittävistä, lakisääteisistä tilastoista, joihin suhdanneennusteet ja tilinpito nojautuvat. Tilastokeskus selvittää parhaillaan mm. toimialoja, joihin maksuperusteisuus ei vaikuttaisi, ja tekee otostarkasteluja selvittääkseen tiedonkeruun lisäämistarpeita. Tilastokeskuksen näkemyksen mukaan kätevin keino kerätä tieto ilmoitustavasta olisi kausiveroilmoituksella annettava tieto. Vuositasolla esimerkiksi yritysten tilinpäätösten yhteydessä annettava tieto ei riitä, sillä suhdannetilastoissa tieto tarvitaan heti alkuvuodesta 2017 ja esityksen mukaan yritykset voivat vaihdella ilmoitustapaa kesken tilikauden.

Verohallinnolta saadun lausunnon mukaan tieto siitä, ilmoittaako verovelvollinen arvonlisäveron suorite- vai maksuperusteisesti, olisi mahdollista ilmoittaa arvonlisäveroilmoituksella esimerkiksi lisäämällä ilmoituslomakkeelle uusi kohta, johon valinta merkitään. Vaihtoehtoisesti tieto voitaisiin ilmoittaa kokonaan erillisellä ilmoitustiedolla tai lomakkeella tai esimerkiksi OmaVeroon lisättävällä kyselyllä. Erillinen lomake tai tieto kasvattaisi verovelvollisten hallinnollista taakkaa.

Verohallinto on lausunnossaan edelleen todennut, että Verohallinnon Valmis–ohjelmiston käyttöönotto 2:n (1/2017) määrittelyt ja säännöt on vahvistettu eikä niitä voi enää aikataulusyistä muuttaa. Vuoden 2017 lomake, tietuekuvaukset ja OmaVero ovat jo valmiita ja tietuekuvaukset on julkaistu asiakkaille. Edellä mainittujen toiminnallisuuksien testaaminen tuotantoa varten on loppuvaiheessa. Muutokset tässä vaiheessa saattaisivat vaarantaa koko tuotannon suunnitellussa aikataulussa. Se, että mahdolliset muutokset voitaisiin toteuttaa käyttöönotto 3:n (11/2017) yhteydessä, on epävarmaa. Lomake vuodelle 2018 on jo tehty, joten todennäköisesti muutosten tekeminen menisi käyttöönotto 4:ään (11/2018).

Verohallinnon mukaan esitetty muutos vaikuttaisi virkailijasovellukseen, tietuekuvauksiin, lomakkeeseen, optisen luvun sääntöihin, vero.fi:n ohjeisiin kuten mm. täyttöoppaaseen ja virkailijasovelluksen käyttöliittymään sekä sääntöihin. Verohallinnon tulisi lisäksi tiedottaa ja neuvoa asiakkaita uudesta kerättävästä tiedosta. OmaVeron muutoksia ja muutosten vaikutuksia ja kustannuksia on tässä vaiheessa vaikea arvioida, koska suunnitelmaa kerättävästä tiedosta ja sen toteutusmalleista ei ole.

VO toteaa yhteenvetona, että Tilastokeskuksen tilastoinnissaan tarvitsema tieto siitä, soveltavatko yritykset maksu- tai suoriteperustetta, voisi perustua joko Tilastokeskuksen itse tekemään tiedonkeruuseen, otostarkasteluihin ja arvioihin taikka Verohallinnolle kausiveroilmoituksella tai muulla tavalla ilmoitettuihin tietoihin, joita Tilastokeskus voisi hyödyntää työssään. Riippuen siitä, miten Tilastokeskuksen tarvitsemat tiedot kerätään, tästä aiheutuisi kustannuksia sekä verovelvollisille että Verohallinnolle ja/tai Tilastokeskukselle.

VO viittaa Verohallinnon lausuntoon ja toteaa, että tietojen keruu siitä, millä perusteella yritys kohdistaa ja ilmoittaa veron, ei ole verotuksellisista ja valvonnallisista syistä tarpeen. Ehdotettu muutos ei ole toteutettavissa VH:n järjestelmien kautta 1.1.2017 alkaen. Maksuperusteista alv-tilitysmenettelyä koskevan lakiehdotuksen voimaantuloa ei kuitenkaan liene Tilastokeskuksen esittämän ongelman vuoksi syytä lykätä. Ratkaisuvaihtojen selvittelyä ja vertailua on perusteltua jatkaa tarkoituksenmukaisimman ratkaisun löytämiseksi pidemmällä aikavälillä.